58e jaargang. — No 98. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag, 9 December 1911.

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Twee maal per week, 4 fr. per jaar.
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centie'.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

Nieuwjaars Prijsraadsel
van den POSTRIJDER.

Een jongeling gaf aan een meisje : het hoofd van eenen kreeft, het midden van eene mug, en den staart van eene muis. Wat was dat?

De oplossingen zullen ons *voor dinsdag 23 Januari* moeten toekomen. De trekking zal publiek plaats hebben in ons verkoophuis, Groote Markt, 37 en 39, op Donderdag 25 Januari, om 10 ure. In ons nummer van *Zaterdag 29 Januari* zullen wij den uitslag mededeelen, alsook het maandelijks prijsraadsel voor de maand Februari.

***Vele en schoone prijzen* zullen uitgeloot worden.**

Eerste prijs : Eene prachtige zwartmarmere schouwgarnituur, bestaande uit eene klok en twee vazen.

BELANGRIJK BERICHT.

Al degenen die een abonnement voor het jaar 1912 aan ons blad nemen voor 15 Januari aanstaande, kunnen ook nog aan dezen prijskamp deelnemen.

AAN ONZE LEZERS.

Om onze sinds zoolang getrouwe abonnenten en de zoo talrijke nieuwe die zich hebben doen inschrijven te bedanken voor het vertrouwen dat zij ons gunnen, en om anderen aan te wakkeren om zich onder hun getal te laten inschrijven, hebben wij besloten aan ons Nieuwjaarsprijsraadsel

30 SCHOONE PRIJZEN

te hechten.

De lijst ervan zal binnen kort medegedeeld worden. Zij zal aller verwachting overtreffen.

***

Buiten dit prijsraadsel, zullen wij, gelijk in 1911, iedere maand een raadsel mededeelen, aan hetwelk telkens **4 prijzen** per uitloting zullen toegekend worden.

In het jaar 1911 hebben wij 10 prijsraadsels gegeven, aan hetwelke elke maal vier schoone prijzen gehecht waren.

Dus hebben onze abonnenten **40 prijzen** gewonnen en met de **30 prijzen** van ons nieuwjaarsraadsel zullen dus onze lezers

70 PRIJZEN

zoo nuttig als prachtig kunnen winnen.

Daarenboven ontvangt ieder geabonneerde kosteloos een **schoon plakalmanak** en wij verzekeren dat hij dit jaar zich niet zal moeten ondergeven voor dien van verleden jaar.

Binnen kort zullen wij een **tweede sensationneel mengelwerk** mededeelen, dat in ieders smaak zal vallen.

Abonneert u dus aan 't katholiek volksgezind weekblad *DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG*, het grootste en voordeeligste blad van Limburg, verschijnende 's zaterdags in **8 groote bladzijden** en 's woensdags in **vier bladzijden**.

PRIJS :

Eenmaal per week, drie fr.
Tweemaal » vier fr.

Men schrijft in te Tongeren bij H. COLLÉE, uitgever en eigenaar van het blad.

Groote markt, 37-39, Tongeren

BUITENLAND.

Frankrijk

DE GEHEIMZINNIGE AUTOMOBIEL. — Het parket van Lyon is eindelijk den naam van den slachtoffer der misdaad van Châtelet-en-Brie te weten gekomen. Het is zekere Jozef Platano, 28 jaar, geboren in Italië. Platano was een strijdende anarchist, deelmakende van de bende van Bonnot. Hij zelf was eenige dagen vroeger de automobiel in de loods te Lyon gaan halen.

— EEN SCHILDWACHT DOODT EEN MAKKER. — Een jonge recruut, Dubru genaamd, aan het fort van Romainville op schildwacht gezet, vuurde op eene patroelje en doodde den soldaat, Joseph Laurent.

Ziehier in welke omstandigheden het drama gebeurde :

De vijfde compagnie van het 31e linie deed oefeningen in den omtrek. De bevelvoerende officier gaf eene patroelje bevel zich van den schildwacht, die den ingang van het fort bewaakte, meester te maken. De patroelje kon, dank zij de duisternis, Dubru tot op twee meters afstand naderen. Laurent, ook een recruut, sprong naar den schildwacht. Deze, onraad bemerkt hebbend, legde aan en vuurde zijn geweer af. Laurent was op den slag dood.

— DE NIEUWE PRESIDENT. — De heer Armand Fallières zal in 1913 aftreden. Reeds begint men de namen vooruit te zetten van de personen, onder wie zijn opvolger zou kunnen gekozen worden. Men spreekt van Henri Brisson, voorzitter der Kamer; Antonin Dubost, voorzitter van den Senaat; Leon Bourgeois, Alexander Ribot enz.

— DE MOORD VAN IGORNAY. — Leroux heeft in een brief aan den onderzoeksrechter geschreven, hoe de moord op den ouden koster gepleegd werd. Grillot is de moordenaar. Leroux is medeplichtig, daar hij de wacht heeft gehouden aan de kerkdeur. Grillot zoo schrijft Leroux, heeft de moord gepleegd omdat hij den ouden man in zijn baantjes van koster, doodgraver en klokkenluider wilde opvolgen.

In dit schrijven verklaarde hij ook dat de pastoor geheel onschuldig was.

De betooging ter eere van pastoor Laroux is grootsch en treffend geweest. Eene groote menigte wachtte hem op, toen hij weer in soutaan, de gevangenis verliet, en vergezelde hem bij den bisschop. Mgr. zegde zijn advocaat, ik breng u een uwer goede priesters terug. Mgr Villard drukte hem aan het hart en allen begaven zich naar de kathedraal, waar een grootsch Magnificat werd gezongen. De ontroering was zeer groot. Iedereen weende.

Toen bracht men den zoon terug naar zijne moeder, die sedert zijne aanhouding in het Hôtel de la Gare verbleef. 't Was juist het uur dat de werklieden van den arbeid terugkeerden. De stoet werd grooter en grooter en er werd eene machtige ovatie gebracht aan den pastoor. De moeder van den abbé was zoo ontroerd toen zij haren zoon ombelsde, dat zij het bewustzijn verloor. Toen werd het hotel letterlijk bestormd. Iedereen wilde den pastoor zien en hem de hand drukken.

Den volgenden dag was het gedurige aanbidding te Autun. Pastoor Laroux celebreerde de hoogmis. Nooit was er zooveel volk in de kerk en na de mis was het weer een eindelooze stoet, die door de sacristij trok om den pastoor de hand te drukken en hem bloemen te schenken.

Fuzier, de commissaris vrijmetselaar, is in ongenade naar Gantal verplaatst. Alle eerlijke menschen, van welke partij ook, keuren dit besluit goed. De bladen, die den pastoor zoo hardnekkig beschuldigd hebben, zullen vervolgd worden.

Er is in het bisdom Autun eene inschrijving geopend, om abbé Laroux een eerekruis aan te bieden, ter herinnering aan zijne gevangenschap.

Engeland

BRAND. — Een nieuwe brand is in het keizerlijke kamp te Delhi uitgeborsten. Eene overgroote, prachtige versierde tent is door de vlammen in asch gelegd. Deze tweede brand, waarvan de oorzaak onbekend is, heeft eene groote opschudding verwekt.

Dinsdag namiddag heeft een nieuwe brand het vuurwerk vernield, dat gereed lag voor de garden-party van den koning, die den 13 december moet plaats hebben. Die brand had plaats op de oevers van de Jummarivier, op eene halve mijl van het fort. Eene hangaar in gegalvaniseerd ijzer, waarin de vuurwerkstukken lagen, werd door de ontplofling in de lucht geslingerd. Twee werklieden werden gedood.

— DE DYNAMIETAANSLAG TE LOS ANGELOS. — Het proces der gebroeders Macuamara, die beschuldigd waren van dynamietaanslagen, is afgeloopen. De jongste broeder, James, heeft bekend dat hij in eenen gang van het bureel der « Times », een valies heeft nedergezet, inhoudende 16 staven dynamiet. Het beschuldigde was geregeld om rond 1 uur 's nachts te ontploffen.

De beide gebroeders werden veroordeeld, John tot 15 jaar gevang, James tot de doodstraf.

— DE KRONINGSFEESTEN. — *De aankomst te Bombay.* — Zaterdag, om 9 1/2 ure 's morgends, zijn de Engelsche vorsten op de prachtige reede van Bombay aangekomen, terwijl de voorgeschreven honderd en een kanonschoten gelost werden.

Zoodra het koninklijke yacht, vergezeld van vier kruisers, de ankerplaats bereikt had, kwamen de onderkoning van Indie, lord Hardinge, en zijne gemalin, in groot galakostuum, vergezeld van eene belangrijke geleide, aan boord, om den keizer-koning en de keizerin van Indie te groeten. Wat later kwam de gouverneur van Bombay, sir John Clarke, en zijn staf, in scharlaken uniform.

Na de welkomwenschen ontvangen te hebben ontscheepten Joris V en koningin Mary en begaven zich naar een prachtig paviljoen, met vergulden koepel, versierd met een menigte vlaggen. Daar namen zij plaats op twee tronen, door gebeeldhouwd en vergulde kleine olifanten gedragen. Een uur lang ontvingen zij de hulde van de hooge ambtenaars der stad met den burgemeester aan het hoofd.

Na deze ontvangst namen de vorsten, vergezeld van lord en lady Hardinge, plaats in landaus en bezochten de overschoon versierde straten van Bombay ; daarna werd een groot ontbijt in het paleis van den gouverneur te hunner eer gegeven.

De Engelsche vorsten bleven tot dinsdag avond, te Bomby ; zij vernachten aan boord van de « Medina ». Zondag woonden zij een plechtigen dienst in de kathedraal bij, en maandag bezochten zij de tentoonstelling van Oud-Bomby, en woonden een groot kinderfeest bij. Van Bomby zullen Hunne Majesteiten per spoorweg naar Delhi vertrekken, waar de kroning den 12 december moet plaats hebben. De strengste maatregelen zijn door de policie genomen om alle verrassing te voorkomen. Al de huizen, op den doortocht van den koninklijken stoet zelf gezien, zijn bezocht geweest en worden nauwkeurig bewaakt.

De kroningsfeesten die te Delhi gaan plaats hebben, zullen in pracht nog de feesten overtreffen, die in 1875 ter eere van den prins van Wales, die zijne moeder, koningin Victoria, vertegenwoordigde, gegeven werden. En nochtans hoort men al de overlevenden er nog met de grootste verrukking over spreken.

Brand in het kroningskamp.

Men meldt uit Bomby dat het kamp, door sir Louis Dasse, ondergouverneur van Penjak opgericht met het oog op de Durbar, door brand vernield werd. De schade is zeer aanzienlijk. Tapijten, kunstvoorwerpen en schilderijen werden de prooi der vlammen.

Rusland

GASONTPLOFFING. — In de goudafdeeling van het mualgebouw te St-Petersburg had in den vroegen morgend eene gasontplofling plaats, waardoor twee werklieden werden gedood, negen ernstig gekwetst en velen licht gewond.

Brazilië.

ONTPLOFFING. — Men meldt uit Rosario dat er zich aldaar eene verschrikkelijke ontplofling in een vuurwerkfabriek voordeed. Een gebouw stortte in. Er zijn een vijftiental dooden en tal van gewonden.

Amerika

GROOTE BRAND. — Een geweldige brand heeft de uitgestrekte stallen van de United Express Stables Company, te Jersey City, in asch gelegd. Een stalgast werd verkoold en 350 paarden verstikt. Er is voor 50 millioen schade.

BINNENLAND.

LUIK. — DE MOORDENAARS VAN SPA-SAUVENIÈRE. — Zooals wij hebben medegedeeld, heelt het Verbrekingshof van Parijs de vraag van voorziening van Louis Julien, de opstoker van de afschuwelijke misdaad van La Sauvenière, bij Spa, verworpen.

Dat onder de moordenaars eene zekere verstandhouding bestond, bewijzen de talrijke inlichtingen uit Amiens toegekomen.

Het is vastgesteld dat de medeplichtigen zich voorafgaandelijk verstaan hebben over de opheldering door Louis Julien gedaan na het arrest.

Men herinnert zich dat Louis Julien verklaard had, dat hij de wacht hield, terwijl zijne medeplichtigen de viervoudige misdaad pleegden.

Overtuigd dat het arrest van het hof niet meer kon herzien worden, bevestigden Aimé, Jean Garnier en Kerboriou de verklaring van Julien, in de hoop hem het hoofd te redden.

Het is ook vastgesteld dat de gezwoornen van Amiens al de verzachtende omstandigheden met 6 stemmen tegen 6 hadden verworpen. De doodstraf zou tegen de vier moordenaars uitgesproken geweest zijn, indien het hoofd van de gezwoornen geene dwaling had begaan, zeggende dat de verzachtende omstandigheden waren aangenomen.

VERVIERS. — Twee aardewerkers voerden geladen wagonnekens over eene brug, die onder het gewicht bezweek en instortte. Beide mannen werden doodelijk gekwetst.

ANTWERPEN. — MOORD IN EENEN TREIN. — Eenige Griekische, Zweedsche, Nederlandsche en Arabische matrozen, in de Schipperstraat te Antwerpen woonachtig, hadden te Rotterdam den trein genomen, welke rond half vier te Antwerpen aankomt. Tusschen Calmpthout en Heide ontstond er twist over geldkwestie, tusschen zekeren Novin, geboortig van Ohio (Ver. Staten), en een zijner medegezellen Anastasio, een Griek. Anastasio loochende hardnekkig dat hij eene som geld aan Novin schuldig was. Deze laatste in woede ontstoken plofte een mes in zijn tegenstrevers borst.

De opschudding door deze moordpoging in den trein teweeg gebracht, was overgroot. Te Capellen werd de plichtige in eenen goederenwagon gezet en dokter Librecht diende den gewonde de eerste zorgen toe.

Aan de statie van Antwerpen werd Novin door zwee gendarmen weggeleid, en zijn slachtoffer is met eene draagberrie naar de Verbandzaal der statie gebracht.

Na eene eerste ondervraging door den onderstationverste Michielsen gedaan, werd de moordenaar achter de grendels gezet.

Den gekwetste werd eene long doorboord : men heeft hem naar het St-Waiburgisgastbuis gevoerd, waar men vaststelde dat alle toestand hopeloos is.

Later vernemen wij dat het slachtoffer rond 7 ure aldaar bezweken is.

KORTRYK. — ONGELUK OF MOORD. — Maandag is te Kortryk eene erge zaak gebeurd, die nog met een zeker geheim omhuld is.

Zekere Gerard Bouvry, 13 jaar oud, wonende in de Roggestraat te Kortryk, en Richard Courtin, beiden oliesiagersgasten, bevonden zich maandag namid tag, rond 2 ure, in de oliesiagerij van den heer Doutreluigne, op den Oudenaardschen steenweg, waar zij werkzaam zijn. Richard Courtin zat op het gemak en zijn makker Bouvry stond voor de deur met hem te klappen. Eenskaps werktonk er eene losbranding. Bouvry slaakte eenen hartverscheurenden kreet en viel achterover. De ongelukkige was door een geweerschot getroffen. Hij was op den slag dood. Het geweerschot was gelost van uit de machienkamer. Toen de losbranding weerklonk, kwam de stoker René Verschueren uit de machienkamer op den koer geloopen en riep : « Ach God, wat is hier toch gebeurd ! » Courtin droeg het lijk van zijnen vriend in de fabriek.

In de machienkamer hing aan den muur een tweeloopgeweer, dat de nachtwachters op hunne ronden medenemen. Men stelde vast dat een schot van het geweer gelost was. Verschueren zegt dat hij niet geschoten heeft. Maandag avond nog is het parket in de fabriek een onderzoek komen doen.

BRUSSEL. — Volgens eenen brief aan de « Gazette de Liége » zou het parket van Brussel sedert eenige uren in bezit zijn van nieuwe en doorslaande bewijzen tegen de verdachten in de zaak van den moord te Vorst. Het onderzoek der zaak is feitelijk gesloten.

— ST-NIKLAAS BIJNA BESTOLEN. — Voor de kinderen van den koning en de koningin was zondag, uit Duitschland, eene bezending speelgoed in de douanenstatie van Welkenraedt aangekomen.

Maar toen de tolformaliteiten verricht waren, bleken eenskaps de pakken en kisten spoorloos verdwenen te zijn.

Er werd gezocht in treinen en hangars, er werd getelegrafeerd naar links en rechts, en alles bleef vruchteloos, zoodat heel de bezending ongetwijfeld gestolen was.

Eindelijk vond men ze tusschen andere kisten en pakken, blijkbaar verborgen met het inzicht, ze bij de eerstelegenheid mede te nemen.

En zoo kon alles nog op tijd in het paleis van Brussel zijn en kon St-Niklaas nog « rijden. »

— GESTOLEN KUNSTWERKEN. — Eenigen tijd geleden werd gemeld dat twee kostbare tapijtwerken van 1574 uit de hoofdkerk van Xanten, in Duitschland, gestolen waren.

Een liefhebber van oudheden, die de beschrijving van de gestolen stukken in de dagbladen had gelezen, herinnerde zich dat hij bij eenen oudheidverkooper van Brussel twee schoone, onlangs aangekochte gobelins had gezien, welke met de gelezen beschrijving veel overeenkomst hadden.

Hij keerde er terug naartoe en beiden moesten bekennen dat er geene vergissing mogelijk was.

De oudheidverkooper had de kunstwerken te goeder trouw gekocht voor 3006 fr., van eenen liefhebber, met wien hij reeds vroeger zaken had gedaan. Er was 5000 marken uitgeloofd voor het vinden er van.

De policie, die verwittigd werd, heeft aanstonds bericht gezonden aan het Duitsche gerecht.

— Bij een bierhandelaar te Brussel zijn uit het magazijn 2500 flesschen geuzelambik gestolen. De dieven hadden eene val gemaakt in den planken vloer van een timmermanswerkhuis, gelegen boven de magazijnen. De timmerlieden hadden gedurende weken alle dagen hun flekske gepakt. Zij zullen weten aan wat prijs.

— De tolbeambten, die nabij de grenstatie van Weelde-Merxplas op dienst waren, zagen drie wielrijders opdagen, die nabij hunne schuilplaats stilhielden. De beambten gingen er naartoe. Op het zicht der douanen waren de wielrijders onthutst. Elk bunner droeg een pak van 10 kilos tabak, dat zij over de grenzen brachten. Zij werden onmiddelijk aangehouden.

— X., de kashouder van een groot magazijn in het centrum van Brussel, die de plaat had gepoetst na 4000 fr. uit de kas zijns patroons genomen te hebben, heeft zich donderdag uit eigen beweging gevangen gegeven.

OOSTENDE. — EEN GEHEEL GEZIN GESTIKT. — Donderdag middag, waren de geburen van het huis n° 18 der Schipperstraat, verwonderd er de deuren en luiken nog gesloten te zien. De policie werd verwittigd en drong in huis. Zij vond er den man, zijne vrouw en de kinderen bewusteloos uitgestrekt liggen. Een geneesheer werd ontboden. Deze paste spoedig de kunstmatige ademhaling toe. Tot nu toe be heeft hij nog geen uitspraak kunnen doen over den toestand der ongelukkigen. Allen zijn nochtans nog in leven. Het zijn : Coene Louis, visscher en herbergier, zijn vrouw Germonpré Hélène, en hunne twee kinderen. De oorzaak der verstikking zou eene naphte-ontplofling zijn.

DOORNIK. — ONGELUK IN EEN KLOOSTER. — Eene geweldige ontplofling van acetyleen had gisteren avond plaats in het klooster van de Zusters der Visitatie te Blandin.

Eene non werd gedood.

De moeder-overste werd zwaar gekwetst en de schade is zeer groot.

NAMEN. — IN STUKKEN GERIEDEN. — Zekere Jozef Pinglet van Ciergnon, ongehuwd en 27 jaar oud, werd door een goederentrein verrast, in de statie van Gendron Celles, juist op het oogenblik dat hij de riggels wilde oversteken, om den ingang te bereiken. De ongelukkige werd onthoofd en de beide beenen afgereden.

HARELBEKE. — Maandag avond heeft men op den spoorweg dichtbij het grondgebied van Beveren, het lijk gevonden van I. Nolf, jachtwachter, woonachtig te Beveren.

De man is door den goederentrein, welke rond 8 ure in Harelbeke aankomt, het hoofd afgereden.

Onderzoek is ingesteld.

— AUTOMOBIELONGELUK OP DE PLANTIJNLEI TE ANTWERPEN. — *Een doode en een zwaar gekwetste.* — Woendag avond, had op de Plantijnlei een erg automobielongeval plaats. Twee

---

De diamanten van Cérisolles

2de vervolg

De onbekende stamelde nog eenige woorden zonder slot of zien, waarin sprake was van diamanten en van geheim en viel toen achterover.

Pierre greep een zijner handen, die ijskoud aanvoelde. Hij boog zich weer over den bewusteloze om naar den hartslag te luisteren. Het sloeg niet meer....

— Het is met hem gedaan, hij is dood, de arme drommel, zegde de doktor.

Zeer onder den indruk van al de gebeurtenissen van den avond, bergde Romain de leeren koker in zijn binnenvestzak. Hij hechtte geen geloof aan de woorden, die de gewonde had gesproken, want de man had blijkbaar gejijl. Hij vroeg zich echter af, hoe die onbekende, dien hij nooit gezien had, zijn naam wist en het doel van zijn leven : zijn hartstocht voor de scheikunde en in het bijzonder voor de oplossing van het geheim der kunstmatige diamantfabrikatie.

Romain dacht aan de zonderlinge dingen, die zijn broeder en hij dien avond beleefd hadden en die eenskaps hun kalm, gelijkmatig leven verstoord hadden.

Zonder dat hij er zich rekening van kon geven waarom, belette hem een bijgeloovige vrees dien leeren koker te openen, die, volgens den vreemdeling, een geheim bevatte, dat ongeluk meebracht.

De beide broeders zouden nog niet aan het eind van hun zonderlinge avonturen gekomen zijn.

Kort nadat de gewonde in het kasteel gebracht was, was de gendarm vertrokken om de overheid te gaan waarschuwen van hetgeen in het bosch voorgevallen was. Het parket verscheen 's morgens vroeg ter plaatse, hoorde ook Pierre en Romain en gaf toen vergunning Het lijk van den onbekende ter aarde te doen bestellen, daar de kasteelbewoners de begrafenis voor hun rekening wilden nemen.

De broeders woonden de plechtigheid bij en verlieten het kerkhof niet voor dat zij de kist in den kuil hadden zien dalen, het graf dicht hadden zien maken en het kruis er op hadden zien planten, waarop de datum van het overlijden gegrift stond.

Den morgen na de plechtigheid, op het oogenblik, dat zij de eetzaal betraden, snelde hun de doodgraver met uiterst ontsteld gelaat tegemoet.

— Wat is er aan de hand ? Is er soms een ernstige zieke bij u ? vroeg Pierre deelnemend.

— O, neen, meneer Pierre ! riep de man klapperlandend van angst uit. Als ge wist wat er gebeurd was....

Romain klopte den man geruststellend op den schouder, zeggend :

— Kom, vertel maar eens wat ge op het hart hebt !

Op dit oogenblik kwam Manon de kamer instormen, uitroepend :

— O, heeren, weet ge het nieuws al..... Verschrikkelijk !.... De doode is niet meer op het kerkhof !...

De doodgraver, wiens knieën knikten van angst, bewoog het hoofd, ten teeken van toestemming.

— Welke doode ? vroeg Pierre.

— Er was er toch maar één, gisteren ! Wel, de man, dien de roovers vermoord hebben !...

Romain keek beiden aan, den doodgraver en Manon, en zegde toen :

— Zeg eens, het mankeert u toch niet in uw bol ?

Manon antwoordde dadelijk :

— Neen, zeker niet, meneer. Het is de waarheid. Het bewijs er van is, dat het heele dorp er door in opschudding is.

Zonder verder het relaas aan te hooren, grepen de beide broeders hun hoeden en snelden naar het kerkhof, dat al gevuld was met vele belangstellenden in het geval, de burgemeester aan het hoofd.

Pierre en Romain traden naar het versche graf van den onbekende. Alsof zij een slag op 't hoofd ontvangen hadden, zoo versuft bleven zij echter aan de groeve staan.

Manon had de waarheid gezegd ; de kuil was omgewoeld en op den bodem stond de without-ten kist, open en ledig.

II

HET GROENE HUIS

— Madame Etiennet, wees zoo goed om mij eens gauw te helpen aan suiker en aan koffie ; ik heb haast !

Madame Etiennet was de toeverlaat voor de bewoners van Cérisolles, kasteel en dorp, want zij verkocht van alles : kruidenierswaren, groenten, wild. Het laatste in open zoowel als in gesloten jachtijd.

Dien morgen was de winkel vol met praatlustige vrouwen, die haar best deden met de tong. Er was dan ook stof genoeg voor een uitgebreid gesprek, want twee gewichtige gebeurtenissen hadden de rust van het dorpje aan het bosch verstoord.

In de eerste plaats sprak men van de geheimzinnige verdwijning van den vermoorden vreemdeling, wiens kist ledig was gevonden den dag na de teraardebestelling. De meest fantastische verhalen deden de ronde en meer dan ooit was men er van overtuigd, dat die ruine in 't bosch groote, vreeselijke geheimen verborg.

De gendarmen hadden het bosch in alle richtingen doorzocht, geen steen van de ruine onopgemerkt gelaten en nochtans hadden zij niets bespeurd.

Een groot mysterie was die zonderlinge gebeurtenis gebleven.

Het andere wat de bewoners van Cérisolles bezighield, was het feit, dat het Groene Huis gehuurd of gekocht was door vreemdelingen.

Dat kon men aanvankelijk niet gelooven, dat dat huis bewoond zou worden. Het was een gebouw, dat al in geen beteren reuk stond dan de ruine.

Al twintig jaar was het Groene Huis niet bewoond geweest en het klimop had zich zoodanig om het ijzeren hek geslingerd, dat men de poort er van niet meer kon ontdekken als men het niet wist. In den zomer bloeiden in den vrij grooten tuin de rozen en lelies wild dooreen en de tuin zag er dan uit als een reuzenbouquet. Zag men echter naar het huis met de groene, groene blinden, — waarvan het den naam had gekregen, dan moest men erkennen, dat het er niet gezellig was en dat bijgeloovige menschen het wel zouden laten die woning te betreden.

De oudere bewoners van Cérisolles, onder wie men ook Pierre, Romain en zeker Manon kon rekenen, herinnerden zich, dat het Groene Huis bewoond werd door een dame, die altijd in het zwart gekleed was en die er zich was komen vestigen, toen het huis nieuw en coquet was.

Men zegde in het dorp, dat de dame het had gekocht voor haar zoon, die van het buitenleven hield. Die zoon echter bleef niet lang in het Groene Huis ; hij had er blijkbaar gauw genoeg van en toen hij vertrokken was, bleef de dame in 't zwart alleen achter, heele dagen weenend.

Na zes maanden kwam de zoon terug en toen gebeurde er iets vreeselijks. Na een hevigen twist, waarin men de moeder den zoon voor moordenaar hoorde uitmaken, werd de vrouw plotseling door een beroerte getroffen, waaraan zij overleed.

Van de dienstbode had men gehoord, dat de zoon de oorzaak was van dien dood, want dat hij zijn moeder, die schatrijk was, geheel geruineerd zou hebben. Lucien De Villers, zoo heette de zoon, zou nog meer misdaden op het geweten hebben, maar men kon nergens achter komen en hij verdween spoorloos, na de dienstbode weggezonden en het Groene Huis gesloten te hebben.

Sedert vernam men niets meer van den eigenaar van het Groene Huis en de notaris van Fontainebleau, die mogelijk inlichtingen had kunnen geven, bewaarde een diep stilzwijgen.

Het Groene Huis werd sedert dien gemeden en de verbazing was dus groot, nu men het plotseling weer bewoond zag.

Werklieden waren van Fontainebleau gekomen en hadden het hek bevrijd van de zware vracht klimop, zoodat de poort weer zichtbaar was geworden. De tuin was gesnoeid en verder opgeknapt en de groene blinden, die vaal waren geworden, waren geverfd.

Aan het inwendige was niets veranderd ; men had er zich toe bepaald het stof van jaren te verwijderen, maar verder was inwendig alles bij het oude gebleven.

Nauwelijks hadden de werklieden de laatste hand gelegd aan den schoonmaak, of op een schoonen morgen bracht een auto de nieuwe bewoners van het Groene Huis.

Die bewoners bestonden uit een eleganten man in de kracht van zijn jaren, naar het uiterlijk te oordeelen, een jonge dame, zijn dochter, een oude dienstbode en een kamerbediende.

Het waren Parijzenaars, zegde men, groote liefhebbers van de jacht, die een deel van den herfst te Cérisolles kwamen doorbrengen om zich aan het jachtvermaak te wijden.

Dat was het wat de bezoeksters, de vrouwen van Cérisolles, in den winkel van madame Etiennet wisten te vertellen.

De winkelherster had de andere boodschappen ingepakt en stelde ze een der vrouwen ter hand met de woorden :

— Hier, Manon, uw pak is gereed. Het is wat zwaar ; wil ik soms mijn zoon er mee zenden ?

— O, dank u, dan had ik ook François wel mee kunnen nemen. Ik kom liever zelf, ziet ge, dat doet een mensch goed als hij er eens even uitkomt, vooral als men een beetje overstuur is door verschillende dingen. De historie met dien dooden vreemdeling, die weer uit zijn graf komt, doet mij vreeselijk aan.

— En wat zeggen uw meesters er van ?

— Ze zeggen niets, dat is het beste, want ze begrijpen er natuurlijk evenveel of, liever gezegd, even weinig van als ik. Meneer Pierre brengt heele dagen door tusschen zijn boeken, in de bibliotheek. Gisteren avond hoorde ik hem alleen spreken, hij zegde toen : De teekenen van den dood kunnen zelfs den man der wetenschap wel beurtlingen. Ik weet zeker, dat hij denkt aan het geval met dien vreemdeling en hij pijnigt zich het hoofd af om het geheim op te lossen.

— En wat zegt meneer Romain er van ?

— Niets. Hij zegt niets, hij eet niets en hij kijkt boos, hij, de goedheid anders in persoon. Geen half uur op een dag verlaat hij zijn laboratorium. Wat hij er allemaal uitvoert, weet ik niet, maar hij verbrandt er zooveel rommel : kolen, petroel en andere dingen, dat een heele familie zich een maand zou kunnen verwarmen met hetgeen hij op één dag verstookt.

Op dit oogenblik werd de winkeldeur geopend en trad een nieuwe klant binnen, naar wie aller blikken zich nieuwsgierig wendden.

Het was een groote, magere vrouw, gekleed in eenvoudig kleed van donkere kleur, waarover zij een hagelwit schort droeg. Een boodschapmand van fijn vlechtwerk hing aan haar arm.

Zij naderde de toonbank zonder blijkbaar de blikken op te merken, die men haar toewierp. Zij vroeg :

— Heht ge mijn kippen al, madame Etiennet ?

— Zeker, jufvrouw Martine en wat 'n mooie !

De vrouw had een bankbiljet te voorschijn gehaald, waarmede zij de winkelierster betaalde, zeggend :

— Ik heb nog meer noodig : suiker, zout, chocolade, peper....

Ze noemde nog eenige zaken op, terwijl de andere klanten het gesprek hadden hervat.

Een grove boerenvrouw uit de nabijheid van Cérisolles, die nog maar bij geruchten gehoord had van den moord en wat daarop volgde, vroeg Manon eenige bijzonderheden en de oude getrouwe van het kasteel voldeed dadelijk aan het verzoek.

De lange magere vrouw, die eerst niet onduidelijk te kennen had gegeven dat ze haast had, talmde nu en luisterde naar hetgeen Manon vertelde.

— Gij hebt den man gezien, die vermoord is ? vroeg ze eenskaps aan de huishoudster van het kasteel.

— Zooals ik u zie, luidde Manon's antwoord. Het was een flinke kerel, stevig als een eik. Hij moet onverwachts aangevallen zijn ; want het zal er geen geweest zijn om zich zoo maar te laten slachten.

— En zijt ge zeker, dat hij dood was ?

— Nu, dat kan ik u verzekeren ! Ik heb mijn meesters geholpen om hem af te leggen. Hij was zoo stijf als een staaf ijzer en ijskoud.

— Wat denkt doktor Cérisolles er van ?

— Dat weet ik niet, maar wel weet ik, dat de heeren den moord en de grafschennis met elkaar in verband brengen. Het is wel vreemd, die samenloop. ['t Vervolgt].